

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1067/2017
31.10.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Биљане Синановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Душана Крстића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Душана Крстића адвоката Михајла Ђурића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.61/16 од 16.01.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.291/17 од 09.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 31.10.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Душана Крстића адвоката Михајла Ђурића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.61/16 од 16.01.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.291/17 од 09.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К бр.61/16 од 16.01.2017. године окривљени Душан Крстић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци.

Истом пресудом према окривљеном Душану Крстићу на основу члана 246. став 7. КЗ и на основу члана 87. КЗ изречена је мера безбедности одузимања опојне дроге и то опојне дроге канабис у укупно нето износу 1.539,04 грама и 200 семенки биљке канабис за које је одређено да ће се по правноснажности пресуде предати ПУ Ниш и уништити и обавезан је окривљени Душан Крстић да на име трошкова судског поступка уплати износ од 117.000,00 динара Вишем суду у Нишу, а износ од 12.658,24 динара Вишем јавном тужилаштву у Нишу као и да на име судског паушала плати износ од 7.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.291/17 од 09.05.2017. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Душана Крстића преиначена је пресуда Вишег суда у Нишу К бр.61/16 од 16.01.2017. године у делу одлуке о

кривичној санкцији тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног Душана Крстића за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од три године док је жалба браниоца окривљеног у осталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног Душана Крстића адвокат Михајло Ђурић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. и 2. и 438. став 1. тачка 8. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе а да основу члана 488. ЗКП, одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи односно прекине.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Душана Крстића адвоката Михајла Ђурића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, тако је јасно опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају – окривљеног Душана Крстића, имајући у виду одредбу члана 74. тачка 2. ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од 8 година или тежа казна – од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

Како у конкретном случају кривични поступак према окривљеном Душану Крстићу је правноснажно окончан, а захтев за заштиту законитости поднео је бранилац који га је по службеној дужности бранио до правноснажног окончања кривичног поступка који се према окривљеном водио због кривичног дела за које је прописана казна затвора од 3 до 12 година, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП) из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП не спада у круг

лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев у смислу наведених законских одредби недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**За Председника већа-судија,
Маја Ковачевић-Томић, с.р.**